

Kondor Katalin: Horvátok Orbánról

2026 február 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ma olyan világot élünk – s ez kétségtelen és cáfolhatatlan –, amikor senkiháziak próbálnak beleavatkozni, „beleokoskodni” egy másik ország belügyeibe.

Amióta tombol a demokrácia kis régióinkban is, azóta ilyen különös közvélemény-kutatásról még nem hallottam,

mint mostanában, amikor is arról értesültem, mégpedig a „horvát Index” jóvoltából, hogy egy uniós ország, esetünkben Horvátország azzal foglalkozik ez id? tájt, hogy népének milyen véleménye van egy másik uniós, ráadásul egy szomszédos ország, azaz Magyarország miniszterelnökér?l. Ugyanis ostoba módon sosem érdekelt az, hogy ha bennünket, magyarokat bánt vagy megsért egy másik ország, akkor a diplomácia útján miképpen próbálhatjuk a magunk igazát védeni. Így aztán enyhén szólva is elképedtem, amikor az írás került elém, ugyanis a szomszédos, immár barátinak nem mondható „horvát Index” a következ?ket közölte: „Orbán Viktor évek óta a horvát tengerpartot választja nyaralni – úgy t?nik azonban, a szeretet nem kölcsönös. Egy horvát szavazáson már csaknem 15 ezren voksoltak, és 73 százalékuk a magyar miniszterelnök bukását kívánja.” Nos, az idézet egy olyan cikkb?l való, melyet „Ez [Orbán Viktor vége?](#)” – címmel publikált a „horvát Index” nev? alakulat. Ebben a cikkben a politikai helyzetet elemezve egy szavazást indítottak el, amelyben arra lehetett voksolni, szeretnék-e Orbán Viktor bukását? Hogy miért tették ezt, és mióta divat arrafelé egy másik ország bármely politikusának is a népszerűségét vizsgálgatni, arra nem jöttem rá. A cikk szerint a szavazatokból jelenleg már er?sen kirajzolódik az emberek véleménye, bár a felmérések adatait egyel?re sem meger?síteni, sem cáfolni nem igyekezett senki. Így aztán bizonyítékok nélkül maradtunk, de bánja kánya. Aztán február 23-án, azaz cikkem írásának napján, még mindig megmaradt az a kutatási eredmény, amely szerint a szavazók 73 százaléka Orbán Viktor bukását kívánja. A szavazók 11 százaléka pedig közömbös a témával kapcsolatban, 16 százalék meg nem kívánja, hogy távozzon a magyar miniszterelnök.

Tisztelettel kérek minden olvasót, legyen magyar, horvát, de t?lem akár hottentotta is, hogy tájékoztasson arról, mikor volt utoljára olyan szavazás az ? esetükben, amelyben egy szomszéd nép, de akár egy messzi ország népe is kérés nélkül véleményt nyilvánított volna a szavazásukról, azaz azt vizsgálgatta volna, kit is szeretne trónra ültetni, avagy éppen kit miért utál stb. Sietek leszögezni, hogy a horvát „szavazás” miérteket nem tartalmazott. Magyarán talán sohasem fogjuk megtudni sem azt, hogy egy ilyen közvélemény-kutatás mire jó, mi értelme annak, hogy elmondják, hogyan vélekednek egy szomszédos ország miniszterelnökér?l, s kinek is kívánják a bukását, avagy gy?zelmét a politikusok közül. Felocsúdva ezen a mértéktelen arcátlanságon, csak azzal vigasztaltam magam, hogy a közleményt a „horvát Index” tette nyilvánossá, így talán néhányan mégis azt mondják, oda se neki, senkinek semmi joga nincs ahhoz, hogy még oly elemi szinten is beleavatkozzon, „beleokoskodjon” egy másik ország belügyeibe, tehát véleményünk csak annyi, hogy el a kezekkel az életünket?l. Ma olyan világot élünk – s ez kétségtelen és cáfolhatatlan –, amikor senkiháziak próbálnak beleavatkozni, „beleokoskodni” egy másik ország belügyeibe, megnehezítve az amúgy is nehéz világhelyzetet. Elég, ha csak az orosz–ukrán háborúságot kirobbantó egyik f? jelenségére gondolunk, a nyolc „miniszter” Egyesült Állmkból történ? exportálására a „majdani id?k alatt”.

Egy ilyen ügy felbukkanása persze el?hívja az emberb?l azt a kérdést, hogy miképpen is állunk mi a szabadságjogok, a független országok belügyeibe való beavatkozásokat illet?en? Ha ugyanis a fentebb emlegetett skandalum igaz, mármint a más országok miniszterelnökeir?l szóló szavazgatások, akkor nagy a baj. Akkor bizony a háttérben izegnek-mozognak a káoszkelet?k, mert fel van nekik adva a lecke. S megint csak visszatérünk a már sokszor emlegetett „közép” jelent?ségéhez. A középet el kell foglalni. Nos, amennyiben az Orbánról készített „közvélemény-kutatás” Horvátországban, azaz egy szomszédos és uniós országban el?fordulhat, az a mai politika, s annak örökös hazugsága és örömjelentései a népek barátságát illet?en hazug és velejéig erkölcstelen. S csak azért történhet meg, mert az elhibázottan létrejött Európai Unió fura urainak jelent?s hányada se Istent, se törvényt, sem megállapodást nem ismer. Horvátországnak meg azt üzennék, hogy semmi bánat, megigérhetjük, hogy eszünkbe sem jut ilyenfajta közvélemény-kutatásokat kreálni az ? miniszterelnöküket illet?en, a szavazás idején.

Nem tehetek róla, de amikor ilyen meglep? arcátlansággal kell „megismerkednem”, mint a horvát „szavazás”, akkor nyomban eszembe jut, hogy feldarabolt országunkban mennyi megpróbáltatást kellett már átélnünk, csak és csakis azért, mert az örökös feneked?ket nem inti meg semmi és senki. A Trianon-szindróma itt van velünk. Az meg, hogy folyton védekezni vagy éppen méltatlankodni kell egy olyan eset miatt, mint ami ennek a kis cikknek a megírásra kényszerített, tehát a horvát „szavazás”, magyarán az ízléstelen beleavatkozás a közelg? magyar választásába, az csak annyit üzen, hogy bizony nincs béke a nem létez? olajfák alatt, no meg normális jogállamiság sem létezik az oly beképzelt Európában. Ám még az is felötlött bennem, hogy csak nem egyes újságok cselszövései állnak a háttérben? Végtére is kreáltak itt már éppen elég kavarodást, gyártottak már álhírt éppen eleget, hogy megzavarják az embereket. Nincs új a nap alatt – egyel?re.

A szerz? újságíró

Kondor Katalin - www.magyarnemzet.hu

Ajánló